

Beslutat av:
Ulrika Lindén
Dokumentägare:
Ulrika Lindén
Gäller från och med
2023-10-23
Ansvarig organisation:
Rättsavdelningen
Beslutsdatum:
2023-10-23

Infoklass: 1
Nr:
1/23
Diarienummer:
KFM 21872-2022
Ny

Kronofogdemyndighetens ställningstagande om verkställighet när gäldenären har skuldsanering

Kronofogdemyndigheten (Kronofogden) redogör i ställningstagandet för under vilka omständigheter verkställighet för en fordran som omfattas av gäldenärens skuldsanering kan ske och inte.

När Kronofogden beslutar att inleda en skuldsanering (inledandebeslut) inträder enligt 42 § skuldsaneringslagen ett absolut hinder mot att utmäta för fordringar som uppkommit före beslutet. Förbudet gäller till dess frågan om skuldsanering är avgjord genom ett beslut om skuldsanering som fått laga kraft. Om utmätning under denna tid ändå sker är åtgärden utan verkan. Förbudet träffar endast fordringar som kan omfattas av skuldsaneringen. Fordringar som enligt 31 § skuldsaneringslagen inte omfattas av skuldsaneringen och fordringar som uppkommit efter inledandebeslutet omfattas inte av förbudet.

Efter det att Kronofogdens beslut om skuldsanering har fått laga kraft ska verkställighet inte ske med stöd av annat än betalningsplanen för fordringar som ingår i skuldsaneringen (jfr 44 §), vare sig kända eller okända sådana. Detta eftersom gäldenären enligt 47 § skuldsaneringslagen genom skuldsaneringen befriats från ansvar för betalning av dessa skulder. Det hinder som följer av 47 § ska beaktas efter invändning från gäldenären om invändningen inte kan lämnas utan avseende (se 3 kap. 21 § UB). När ett sådant hinder åberopas saknar det betydelse om den exekutionstitel som görs gällande är meddelad före eller efter skuldsaneringsbeslutet. Det avgörande är i stället tidpunkten för fordrans uppkomst och att inget undantag är tillämpligt (jfr 30–32 §§ SksanL); dvs. att den åberopade

Postadress

Box 1050
172 21 SUNDBYBERG

Besöksadress

Esplanaden 1
172 67 SUNDBYBERG

Telefon 0771-73 73 00

www.kronofogden.se
kontakt@kronofogden.se

skulden omfattas av skuldsaneringen. Hindret som följer av 47 § får anses gälla till dess att betalningsplanen löper ut, eller skuldsaneringsbeslutet är upphävt genom ett lagakraftvunnet beslut.

Denna tillämpning utgör ett avsteg från synsättet att 3 kap. 21 § UB främst är avsedd för invändningar hänförliga till tiden efter exekutionstiteln och ett undantag från principen att Kronofogden inte ska gå in på en prövning av de frågor som avgjorts genom exekutionstiteln.

Uppmärksamma att tvistiga fordringar som inte har varit kända i skuldsaneringsärendet inte är undantagna skuldsaneringen enligt 31 § SksanL utan har prekluderats och därför inte kan verkställas om inte skuldsaneringen först upphävs (jfr NJA 2004 s. 220).

Det här beslutet har fattats av rättschef Ulrika Lindén. Enhetschef Christina Sundblad har föredragit ärendet. Beslutet har godkänts digitalt och saknar därför underskrift.

Nr:
KFM 21872-2022

Rättslig promemoria

Innehåll

Kronofogdemyndighetens ställningstagande om verkställighet när gäldenären har skuldsanering	1
Rättslig promemoria	3
1 Sammanfattning	3
2 Bakgrund, frågeställning och syfte	4
3 Gällande rätt m.m.	5
3.1 Skuldsanering	5
Inledandet och omfattningen av en skuldsanering	5
Beslut om skuldsanering	5
Verkan av en skuldsanering	6
Omprövning och upphävande	7
3.2 Verkställighet	8
Formella förutsättningar m.m.	8
Hinder mot verkställighet	8
4 Kronofogdens bedömning	10
4.1 Verkställighet av fordringar som inte omfattas av skuldsaneringen	10
4.2 Verkställighet under tiden skuldsaneringsärendet pågår	10
4.3 Verkställighet efter att beslut att bevilja skuldsanering har fått laga kraft	10

1 Sammanfattning

Det förekommer att borgenärer, vars fordringar omfattas av en skuldsanering, efter skuldsaneringsbeslutet utverkar domar eller utslag avseende fordringarna. Borgenären ansöker därefter med stöd av den senare

exekutionstiteln om verkställighet vid sidan om den i skuldsaneringen gällande betalningsplanen.

Genom en skuldsanering befrias en gäldenär från ansvar för betalningen av de skulder som omfattas av skuldsaneringen, i den utsträckning som skulderna sätts ned. Gäldenären befrias också, med några undantag, från ansvar för betalningen av skulder som inte är kända i ärendet. Om gäldenären i sådana här fall invänder att skuldsaneringen utgör hinder mot verkställighet och invändningen inte kan lämnas utan avseende ska Kronofogden därför inte verkställa sådana fordringar. Hinder mot utmätning föreligger med stöd av bestämmelserna i skuldsaneringslagen (44 och 47 §§). Detta gäller även om sökanden till grund för verkställigheten åberopar en exekutionstitel som har meddelats efter att beslutet om skuldsanering har fått laga kraft.

2 Bakgrund, frågeställning och syfte

Det har förekommit att utslag har meddelats i mål om betalningsföreläggande som avser fordringar som omfattas av ett beslut om att inleda en skuldsanering eller ett lagakraftvunnet beslut om att bevilja skuldsanering. Det har även hänt att sådana utslag har verkställts. Det kan också förekomma att en domstol meddelar en dom avseende betalningsskyldighet av en sådan fordran och att domen sedan verkställs. Verkställighet av fordringar under pågående skuldsanering riskerar att medföra att gäldenären inte kan fullfölja sina förpliktelser enligt betalningsplanen. Detta kan leda till att skuldsaneringen upphävs. Verkställighet av fordringar vid sidan av skuldsaneringsprocessen går även emot borgenärernas kollektiva intresse, exempelvis om en borgenär med en fordran som omfattas av skuldsaneringen ändå kan få sin fordran fullt ut utmätt. En sådan hantering kan alltså leda till att en skuldsanering inte får den effekt som lagstiftaren tänkt sig och går på så sätt emot syftet med skuldsaneringen.

Syftet med detta ställningstagande är att klargöra i vilken omfattning Kronofogden kan och bör agera för att få en enhetlig hantering och undvika att verkställighet sker för fordringar som omfattas av en skuldsanering.

3 Gällande rätt m.m.

3.1 Skuldsanering

Inledandet och omfattningen av en skuldsanering

En skuldsanering innebär enligt 1 § skuldsaneringslagen (2016:675) (SksanL) att en gäldenär helt eller delvis befrias från ansvar för betalningen av de skulder som omfattas av skuldsaneringen.

Om en ansökan om skuldsanering inte avvisas eller avslås, ska Kronofogden enligt 17 § SksanL besluta att skuldsanering ska inledas (inledandebeslut). Alla fordringar på pengar som uppkommit före inledandedagen omfattas av en skuldsanering om det inte rör sig om en fordran som aldrig kan omfattas enligt 31 §, t.ex. tvistiga fordringar, eller Kronofogden bestämt annat enligt 32 § (30 §).

Efter Kronofogdens beslut att inleda en skuldsanering får utmätning för fordringar som uppkommit dessförinnan inte ske innan frågan om skuldsanering är avgjord genom ett beslut som fått laga kraft (se 42 § SksanL, jfr 5 kap. 10 § UB). Ett inledandebeslut medför alltså ett tillfälligt förbud mot vissa exekutiva åtgärder i syfte att underlätta för gäldenären att reda upp sin ekonomiska situation. Att förbudet är tillfälligt och endast gäller under pågående handläggning av skuldsaneringsärendet, dvs. fram till dess att beslut i ärendet fattats och fått laga kraft, framgår även av lagens förarbeten. (Se prop. 1993/94:123 s. 148, 152 f. och 227 f.¹).

Utmätningförbudet träffar endast fordringar som kan omfattas av skuldsaneringen. Fordringar som enligt 31 § SksanL inte omfattas av skuldsaneringen och fordringar som uppkommit efter inledandebeslutet omfattas alltså inte av förbudet.

Beslut om skuldsanering

Om villkoren för skuldsanering är uppfyllda ska Kronofogden besluta att skuldsanering ska beviljas (25–27 §§ SksanL). I beslutet om skuldsanering ska det bl.a. bestämmas vilka fordringar som omfattas av skuldsaneringen

¹ I den mån hänvisningar till de efterföljande propositionerna 2005/06:124 och 2015/16:125 inte görs har dessa reformer inte inneburit någon ändring med avseende på den berörda frågan och hänvisningarna har uteslutits för att öka läsbarheten.

och en betalningsplan som anger hur mycket och när gäldenären ska betala (se 29 §).

Ett beslut om skuldsanering får verkställas när det har fått laga kraft. Verkställighet får inte avse annat än vad som redan skulle ha betalats ut till borgenären enligt beslutet om skuldsanering (44 § SksanL). Efter att ett beslut om skuldsanering fått laga kraft kan en borgenär alltså ge in beslutet till Kronofogden och begära utmätning av belopp som inte har betalats på den tid som anges i betalningsplanen. Beslutet utgör i det avseendet en exekutionstitel som ersätter eventuella ursprungliga sådana (jfr 3 kap. 1 § p. 6 UB). Borgenärens ursprungliga exekutionstitel kan då inte längre med framgång göras gällande mot gäldenären som grund för verkställighet enligt utsökningsbalken (se NJA 2016 s. 844).

Verkan av en skuldsanering

Genom en skuldsanering befrias gäldenären från ansvar för betalningen av de skulder som omfattas av skuldsaneringen i den utsträckning som dessa sätts ned. Genom skuldsaneringen befrias gäldenären även från ansvar för betalningen av skulder som inte är kända i ärendet, om det inte är en sådan skuld som avses i 31 § (se 47 § SksanL).

Att en borgenärs fordran på betalning procentuellt sätts ned eller helt faller bort genom en skuldsanering innebär inte att det avtal eller motsvarande på vilket borgenären grundar sitt fordringsanspråk upphävs. Fordringsförhållandet *förändras* i och med skuldsaneringen men det upphör inte. Efter beslut om skuldsanering har en borgenär, så länge beslutet inte upphävs, dock endast rätt att få betalt för sin fordran enligt den betalningsplan som gäller för skuldsaneringen. Den del av en fordran som omfattas av skuldsanering, dvs. sätts ned, kan inte göras gällande i något sammanhang. Det innebär bl.a. att borgenären inte kan använda den sanerade delen av fordringen till t.ex. kvittning mot gäldenären (prop. 1993/94:123 s. 104 f.).

Om en fordran som omfattas av en skuldsanering ändå av någon anledning skulle betalas av gäldenären, kan man enligt förarbetena göra en jämförelse med vad som gäller för betalning av preskriberade fordringar. Betalas en preskriberad fordran, kan en sådan betalning inte med rättsordningens hjälp krävas åter. Om en bortsanerad fordran av någon anledning skulle betalas, bör detsamma gälla för en sådan betalning (prop. 1993/94:123 s. 104 f., jfr även prop. 2015/16:125 s. 83 f.).

Även okända fordringar som inte är sådana som avses i 31 § omfattas av en skuldsanering. Underlåtenhet från en borgenärs sida att anmäla sin fordran i

en skuldsanering får nämligen s.k. proklamaeffekt. Det innebär att fordringen kommer att omfattas av ett beslut om skuldsanering, men borgenären får ingen utdelning och kan inte heller senare i något annat sammanhang göra fordran gällande (prop. 1993/94:123, s. 216). Okända skulder faller alltid bort i dess helhet. Högsta domstolen har slagit fast att undantaget för fordringar som avses i 31 § inte gäller fordringar som blir kända senare och som visar sig vara tvistiga och därför skulle ha hamnat utanför skuldsaneringen om de varit kända vid beslutet. Även sådana fordringar omfattas alltså av betalningsbefrielsen (se NJA 2004 s. 220). Tvistiga fordringar antecknas därför också i beslutet att bevilja skuldsanering.

En skuldsanering innebär alltså att de skulder eller skuldbelopp som saneras genom skuldsaneringsbeslutet eller annars omfattas av skuldsaneringsbeslutet prekluderas. Att en fordran prekluderas innebär i detta sammanhang att borgenären förlorar rätten att kräva ut fordringen i den sanerade delen. Verkan av proklama och preklusion är att jämföra med verkan av preskription (se Mellqvist och Persson, Fordran och skuld, JUNO Version 11, 2019, s. 92 f. och 141, samt Torkel Gregow, Preskription och preklusion av fordringar, JUNO Version 1, 2020, s. 32 f.).

Preklusionsverkan för såväl kända som okända fordringar inträder när skuldsaneringsbeslutet fått laga kraft (jfr NJA 2017 s. 357 p. 10 och 11). Efter det kan (de prekluderade) fordringarna alltså inte göras gällande mot gäldenären annat än om skuldsaneringsbeslutet upphävs, och då först från det att detta beslut har fått laga kraft (se NJA 2016 s. 844 p. 11 och 16). Ett skuldsaneringsbeslut kan också omprövas, exempelvis om gäldenärens ekonomiska förhållanden väsentligen har förbättrats, vilket kan påverka i vilken omfattning fordringarna prekluderas.

Omprövning och upphävande

Den skuldbefrielse som gäldenären kan uppnå genom skuldsanering förutsätter att gäldenären fullgör sin betalningsskyldighet enligt betalningsplanen. Det är först när denna skyldighet har fullgjorts som skuldsaneringens verkan definitivt inträder. Indirekt kommer detta till uttryck i bestämmelsen om omprövning i 48 § första stycket 6 SksanL. Enligt den bestämmelsen kan Kronofogden, på ansökan av en borgenär vars fordran omfattas av skuldsaneringen, upphäva eller ändra beslutet om gäldenären inte följer betalningsplanen. (Se Skuldsaneringslagen en kommentar till 2006 års lag, Mellqvist s. 222 samt prop. 1993/94:123 s. 106).

Om skuldsaneringen upphävs efter omprövning återgår fordringsförhållandet mellan borgenären och gäldenären till det som var före inledandet av skuldsaneringen, med undantag för vad som kan ha betalats (se prop. 1993/94:123 s. 106 och 233). En borgenär, vars fordran omfattats av skuldsaneringen, kan således åter ansöka om verkställighet med stöd av sin ursprungliga exekutionstitel, när beslutet om upphävande fått laga kraft (se NJA 2016 s. 844 p. 11 och 16).

3.2 Verkställighet

Formella förutsättningar m.m.

Formella krav på en ansökan om verkställighet finns angivna i 2 kap. UB. För att Kronofogden ska få verkställa en förpliktelse krävs en exekutionstitel. Av 3 kap. 1 § UB framgår vilka exekutionstitlar som får verkställas. Här framgår bl.a. att en domstols dom eller beslut utgör en sådan exekutionstitel (p. 1), liksom Kronofogdens utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande (p. 8). Detsamma gäller ett beslut om skuldsanering med en betalningsplan (p. 6 jämte 44 § SksanL).

Vissa formella förutsättningar för verkställighet ska Kronofogden beakta självant, t.ex. frågor om partsbehörighet eller förekomsten av en laga exekutionstitel (se Torkel Gregow m.fl., Utsökningsbalken, En kommentar, 7 december 2017, Version 5, JUNO, rubriken Invändningar mot verkställighet).

I vissa fall finns förbud mot utmätning, några sådana förbud framgår av UB medan andra framgår av andra lagar (se bl.a. 4 kap. 1 a § andra stycket och 5 kap. UB samt 3 kap. 7 § konkurslagen, 1987:672, och 42 § SksanL).

Hinder mot verkställighet

I 3 kap. 21 § UB anges under vilka förutsättningar en invändning från gäldenären av materiell innebörd kan hindra verkställighet. Av första stycket i bestämmelsen framgår att om svaranden visar att hen har fullgjort den betalningsskyldighet eller annan förpliktelse som ansökningsavser, får verkställighet inte äga rum. Detsamma gäller, under vissa särskilt angivna omständigheter, om svaranden återoppar fordran till kvittning. I andra stycket anges att om svaranden gör gällande att något annat förhållande som rör parternas mellanhavande utgör hinder mot verkställighet och invändningen inte kan lämnas utan avseende, får verkställighet inte heller äga rum. I andra stycket avses t.ex. att svaranden invänder att sökanden, efter det att

en dom eller annan exekutionstitel tillkommit, har beviljat anstånd med betalningen eller att fordran är preskriberad. (Se prop. 1980/81:8 s. 328 f.)

Här kan särskilt nämnas att frågan om preskription i regel utgör en fråga om materiell rätt. Av det följer att en fråga om eventuell preskription inte ska tas upp till prövning självant av domstol utan det förutsätter en invändning från berörd part (se prop. 1980/81:8 s. 328 f., Torkel Gregow, Preskription och preklusion av fordringar, JUNO Version 1, 2020, s. 129 f. och NJA 2016 s. 900). Principen gäller även i mål om utmätning.²

Högsta domstolen har i flera rättsfall angett att 3 kap. 21 § UB främst är avsedd för invändningar hänförliga till tiden *efter* exekutionstiteln. Det är en grundläggande princip i fråga om exekutionstitlar att verkställighetsmyndigheten inte ska gå in på en prövning av de frågor som har avgjorts genom dessa. Högsta domstolen har också anfört att det vid prövningen av verkställighetshinder är av betydelse huruvida exekutionstiteln kan angripas på något annat sätt än genom invändning mot verkställighet. (Se NJA 2012 s. 575 p. 7 och där angivna rättsfall.)

En exekutionstitels rättskraft medför alltså att möjligheten att pröva omständigheter som borde ha åberopats före den prövning av saken som innefattas i exekutionstiteln har gått förlorad. Svaranden kan alltså som huvudregel inte, i fråga om domstolsavgöranden och utslag, med framgång göra invändningar som avser omständigheter som inträffat före domens eller beslutets tillkomst. Det gäller oavsett om omständigheten tagits upp eller inte vid den föregående prövningen. (Se Torkel Gregow, Utsökningsrätt, 5:e uppl, 2020, s 105 och Gregow m.fl., Utsökningsbalken, 7 december 2017, Version 5, JUNO, kommentaren till 3 kap. 21 §.)³

² I fråga om specialpreskription är saken mer osäker och i vissa fall ska sådan preskription beaktas av Kronofogden självant, se t.ex. 4 kap. 1 a § andra stycket UB.

³ I fråga om invändningar mot exekutionstitlar som har meddelats av annan instans än allmän domstol kan ibland särskilda övervägande aktualiseras (se Gregow m.fl., Utsökningsbalken, En kommentar, 7 december 2017, Version 5, JUNO, kommentaren till 3 kap. 21 §). Kronofogdens utslag bör i sammanhanget dock kunna jämföras med domstolsavgöranden.

4 Kronofogdens bedömning

4.1 Verkställighet av fordringar som inte omfattas av skuldsaneringen

Inledningsvis kan det konstateras att vissa fordringar aldrig kommer att ingå i en skuldsanering. Detta gäller exempelvis alla fordringar som uppkommit efter inledandebeslutet, men också sådana fordringar som anges i 31 § SksanL (fordringar på familjerättsliga underhållsbidrag, tvistiga fordringar m.m.) och sådana som med tillämpning av 32 § lämnats utanför skuldsaneringen. Dessa fordringar träffas inte av skuldsaneringens rättsverkningar och kan alltså alltid verkställas.

Observera dock att även okända fordringar som huvudregel omfattas av skuldsaneringen (jfr undantagen i 31 §). Tvistiga fordringar måste emellertid ha varit kända i skuldsaneringsärendet för att undantas från skuldsaneringens verkan, dvs. för att inte prekluderas (se NJA 2004 s. 220).

4.2 Verkställighet under tiden skuldsaneringsärendet pågår

I 42 § SksanL finns ett absolut förbud mot att utmätning sker för fordringar som uppkommit före skuldsaneringen och som därmed kan komma att omfattas av en skuldsanering. Förbudet gäller från inledandebeslutet till dess att beslutet om skuldsanering fått laga kraft. Ett inledandebeslut medför alltså ett tillfälligt förbud mot vissa exekutiva åtgärder. Undantag gäller för fordringar som enligt 31 § SksanL inte omfattas av skuldsaneringen. Verkställighetshindret som följer av 42 § ska beaktas självmant av Kronofogden och en bedömning av om det är tillämpligt för en viss fordran får ske i det enskilda fallet. Att verkan av detta verkställighetsförbud är begränsat i tiden till dess att beslut om skuldsanering får laga kraft framgår av såväl ordalydelsen i 42 § och förarbetena.

4.3 Verkställighet efter att beslut att bevilja skuldsanering har fått laga kraft

I 44 § SksanL anges att ett beslut om skuldsanering får verkställas när det har fått laga kraft och att verkställigheten inte får avse annat än vad som redan skulle ha betalats ut till borgenären enligt beslutet om skuldsanering. Av bestämmelsen följer att själva skuldsaneringsbeslutet i sig utgör en exekutionstitel och där anges också i vilken omfattning verkställighet kan ske med stöd av en sådan. Avsikten är alltså att borgenärer efter en beslutad

skuldsanering ska kunna använda sig av denna exekutionstitel för att få verkställighet enligt betalningsplanen, i den mån sådan betalning annars inte sker. Bestämmelsen i 44 § innehåller däremot inga anvisningar om hur Kronofogden ska hantera andra exekutionstitlar som åberopas för verkställighet eller vilken verkan skuldsaneringen har i övrigt. Bestämmelsen måste därför läsas tillsammans med den i 47 § om skuldsaneringens verkan.

Enligt 47 § SksanL befrias gäldenären genom en skuldsanering från ansvar för betalningen av de skulder som omfattas av skuldsaneringen i den utsträckning som dessa sätts ned, men även från betalningsansvar för okända skulder (jfr dock 31 §). I förarbetena till bestämmelsen framhålls också att fordran som omfattas av skuldsanering inte kan göras gällande i något sammanhang utan att skuldsaneringen först upphävs (prop. 1993/94:123 s. 105).

Bestämmelsen i 47 § utgör ingen föreskrift om något absolut hinder mot exekutiva åtgärder (jfr 42 § SksanL).⁴ I 47 § stadgas i stället den preklusionsverkan som skuldsaneringen har på såväl kända som okända skulder som omfattas av skuldsaneringen. För att skuldsaneringens verkan vid den här tidpunkten ska beaktas i ett verkställighetsärende krävs därför en invändning (jfr 3 kap. 21 § UB).

Det finns ingen enhetlig praxis i fråga om hur exekutionstitlar meddelade efter det att skuldsaneringsbeslutet fått laga kraft ska hanteras inom verkställigheten. Det finns några tingsrättsavgöranden som kan anses tala för att skuldsaneringen alltid ska anses utgöra ett hinder mot utmätning. I dessa har Kronofogdens beslut om verkställighet upphävts med hänvisning till att fordran omfattas av gäldenärens skuldsanering och därmed har prekluderats. Detta trots att utmätningen grundats på en exekutionstitel som meddelats efter beslutet att bevilja skuldsaneringen (se t.ex. Göteborgs tingsrätts beslut den 6 juli 2020 i Ä 6018-20 och Östersunds tingsrätts beslut den 12 juli 2021 i Ä 1787-21). Det framgår inte av avgörandena hur tingsrätterna närmare resonerat i frågan om verkställighetshinder. Det finns också avgöranden som går i motsatt riktning, både från tingsrätter och Svea hovrätt. Se bl.a. Svea hovrätts orefererade beslut den 24 januari 2020 i ÖÄ 11900-19 där hovrätten behandlat preklusionsfrågan som en fråga om verkställighetshinder som kräver invändning och som bedöms enligt 3 kap.

⁴ Här kan även 5 kap. 10 § UB och de hänvisningar till andra lagar som där görs i den blå lagboken noteras. Där hänvisas endast till 42 § SksanL.

21 § UB och avslagit en sådan invändning när en ansökan om verkställighet gällande en fordran som uppkommit före inledandebeslutet har grundats på en exekutionstitel som har meddelats efter ett beslut om skuldsanering (jfr även Svea hovrätts beslut den 28 januari 2020 i fråga om resning).

Tanken med skuldsaneringen är, som redan nämnts, att utmätning för fordringar som omfattas av skuldsaneringen endast ska kunna ske till den del som dessa förfallit till betalning enligt betalningsplanen och då med stöd av skuldsaneringsbeslutet. Om det inte skulle finnas något hinder mot utmätning för hela fordran med återopande av en ursprunglig eller ny exekutionstitel riskerar också hela skuldsaneringen att falla eftersom gäldenärens förväntade betalningsutrymme kan påverkas negativt av ett sådant förfarande. Det måste mot den här bakgrunden anses ha varit lagstiftarens avsikt att 47 § SksanL också ska ges den innebörden att gäldenären inte kan utkrävas ansvar för betalning av skulder som omfattas av skuldsaneringen genom utmätning, dvs. att skuldsaneringen utgör ett hinder mot utmätning oavsett när i tiden i förhållande till skuldsaneringsbeslutet som en exekutionstitel har meddelats. Bestämmelsen i 47 § SksanL måste därför anses medföra ett avsteg från synsättet att 3 kap. 21 § UB främst är avsedd för invändningar hänförliga till tiden efter exekutionstiteln och principen att verkställighetsmyndigheten inte ska gå in på en prövning av de frågor som har avgjorts genom dessa. Hindret som följer av 47 SksanL får anses gälla till dess att betalningsplanen löper ut, eller skuldsaneringsbeslutet är upphävt genom ett lagakraftvunnet beslut.

De nu redovisade slutsatserna medför att om en borgenär ansöker om verkställighet med stöd av någon annan exekutionstitel än skuldsaneringsbeslutet och gäldenären invänder att skuldsaneringen utgör hinder, ska Kronofogden bedöma om invändningen kan lämnas utan avseende eller inte. Om förutsättningar finns för att bifalla invändningen ska det ske med hänvisning till skuldsaneringslagens bestämmelser. Det avgörande för om hinder föreligger eller inte är tidpunkten för fordrans uppkomst och att inget undantag är tillämpligt (jfr 30–32 §§ SksanL).